

Содржина:

Предговор, 9–12.

Прва глава: Вовед во филозофијата на правото, 13.

1. Значење на филозофијата на правото, 15–18.
 2. Потребата од развивање на филозофијата на правото, 19–21.
 3. Поим на филозофијата на правото, 21–26.
 4. Предмет на филозофијата на правото, 26–29.
 5. Метод на филозофијата на правото, 29–40.
 6. Структура на филозофијата на правото, 40–42.
 7. Местото на филозофијата на правото во системот на науките за правото, 42–43.
- Втора глава: Историја и генеза на филозофско-правната мисла, 45.
1. Воведни методолошки забелешки, 47–51.
 2. Најстарите правни споменици и идејата на Божјото послание, 51–54.
 3. Античката филозофско-правна мисла: правната митологија, 54–59.
 4. Софистите: демитологизација и правен релативизам, 59–61.
 5. Правото како отелотворување на идејата на правда (Сократ, Платон и Аристотел), 61–67.
 6. Времето на елинизмот: правото како израз на човековата природа (стоиците и епикурејците), 67–70.
 7. Римската филозофско-правна мисла, 70–74.
 8. Раното христијанство и патристиката, 74–76.
 9. Схоластика: правото како огледало на Божествениот ред (византиска филозофија, Тома Аквински), 77–84.
 10. Раѓањето на нововековната филозофија на правото: хуманизмот, ренесансата и реформацијата, 84–91.
 11. Школата на рационалното природно право (Гроциус, Декарт), 91–93.
 12. Правото како израз на „чистиот разум“ (од Спиноза до Вико), 94–100.
 13. Императивна теорија на правото (Хобс, Бенџамин, Остин и утилитаристите), 100–105.
 14. Англискиот конституционализам и уставна традиција, 105–108.
 15. Учењето за природното право како основа на уставот (Лок, Монтескје), 108–113.
 16. Природното право во теоријата на француските физиократи и социјалисти, 114–116.
 17. Револуционерното природно право како израз на општата народна волја (Русо), 116–118.
 18. Германската класична филозофија на правото, 118–127.
 19. Правото како идеологија на класата (Маркс и Енгелс), 127–129.
 20. Филозофско-правен либерализам (Јеринг, Штамлер), 129–131.
 21. „Чиста теорија“ на правото (Келзен), 131–134.
 22. Правен реализам (Холмс, Греј, Франк и скандинавскиот реализам), 134–139.
 23. Теорија за системскиот квалитет на правото: аналитичка јуриспруденција (Харт), 139–141.
 24. Правото како волја за правда (Радбрух), 141–144.
 25. Теорија на внатрешната моралност на правото (Фулер), 144–147.
 26. Теорија на природното право (Финис), 147–149.

27. Правото како целосност (Дворкин), 149–151.
 28. Теорија на вродените природни права, 152–156.
 29. Други современи струења (егсистенцијализам, постмодернизам, феминизам, радикализам, 156–162.
 30. Економизам, 162–166.
- Трета глава: Онтологија на правото, 167.
1. Поим и предмет на онтологијата на правото, 169–175.
 2. Правна семиологија и правна онтологија, 175–181.
 3. Еволуција на онтолошките погледи врз правото, 181–187.
 4. Битност на правото: слобода, правда, правна сигурност и целесообразност, 187–193.
 5. Правото, обичајот и моралот, 193–201.
- Четврта глава: Правна аксиологија, 203.
1. Вовед: правото и вредносната криза на современото општество, 205–208.
 2. Еволуција на аксиолошките учења: од апсолутизам кон релативизам, 208–216.
 3. Аксиолошки апприоризам и интегрализам, 217–222.
 4. Аксиологија на правото во транзиција, 222–225.
 5. Поим и значење на правната аксиологија, 226–229.
 6. Поим и суштина на правната вредност, 230–235.
 7. Човекот, неговата слобода и природни права како највисока вредност, 235–241.
 8. Мир, ред и поредок, 241–243.
 9. Правда, 243–249.
 10. Вистина, 249–250.
 11. Општо добро, 251–254.
 12. Ефикасност, 254–255.
 13. Правна сигурност, 255–257.
 14. Целесообразност, 257–259.
 15. Технички правни вредности, 260–261.
 16. Правна присилба, 261–266.
 17. Казна, 266–269.
- Петта глава: Правна гносеологија, 271.
1. Воведни забелешки, 273–274.
 2. Основни гносеолошки проблеми, 274–276.
 3. Атомизам, холизам, материјализам и идеализам, 276–278.
 4. Филозофски концепции за спознавањето, 278–281.
 5. Знаење и мнение, верување (стојалиште, opinion), 281–284.
 6. Поим и значење на правната гносеологија, 284–287.
 7. Предмет и основни проблеми на правното спознавање, 287–294.
 8. Вистината како основен гносеолошки проблем: правна вистина, 294–303.
 9. Правни факти и нивното утврдување, 303–307.
- Шеста глава: Правна логика, 309.
1. Воведни забелешки, 311–312.
 2. Поим на правната логика, 312–314.
 3. Форми на правното мислење: поим, 314–319.
 4. Правен суд, 319–322.
 5. Заклучок и непосредно правно заклучување, 322–324.
 6. Посредно заклучување: правен силогизам, 324–327.

7. Основни закони (принципи) на исправното правно мислење, 327–330.
 8. Модална правна логика, 330–332.
 9. Неформална правна логика, 332–337.
 10. Правно резонирање и аргументирање, 338–343.
 11. Правна топка, 343–348.
- Седма глава: Правна херменевтика, 349.
1. Правото, јазикот, толкувањето и разбирањето, 351.
 2. Поим и значење на правната херменевтика, 352–360.
 3. Правен јазик, 360–363.
 4. Значење на правните изрази, 363–366.
 5. Толкување на правните норми, 366–373.
- Библиографија, 375–380.
- Филозофијата, правото и човековите вредности, 381–387.